

РЕШЕНИЕ

№ 4303

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3420** по описа за **2020** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Държавната агенция за закрила на детето против решение от 13.01.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 7244/2018 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление № РД-17-6 от 08.03.2018 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за закрила на детето. Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Обосновават се съображения за неправилност на изводите на съда за допуснати нарушения по чл. 2, т. 3 и т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН по отношения на формалните законови изисквания за съдържание на АУАН и наказателното постановление. Претендира се да бъде отменено решението на първоинстанционния съд и постановено ново по съществото на правния спор, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касация [фирма], ЕИК [ЕГН] депозира писмен отговор на касационната жалба, в който изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с

което да потвърди решението на Софийския районен съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Настоящият касационен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото доказателства, Софийският районен съд е приел за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е лицензиран доставчик на аудио-визуална медийна услуга, като на основание удостоверение за регистрация № ЛРР-02-4-008-01 дружеството излъчва в национален ефир телевизионната програма „В. ОН А.“, считано от 07.03.2003 г.

На 12.06.2017 г. в репортаж, излъчен по ТВ „В. ОН А.“ от 18.51 ч. До 18.53 ч. е заснето в гръб и профил и показано в ефир момче, за което е съобщено собственото му име, училището, в което учи и класа, като детето разказва за спречкване със свой съученик, прераснало в сбиване, в резултат на което другото дете е хоспитализирано. Репортажът е заснет и излъчен след разрешение на директора на 6-то Основно училище „И. В.“ в [населено място], без да е искано разрешение на родителите на момчето. Съставен е АУАН № 0000900/08.09.2017 г. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 11а, ал. 1 от Закона за закрила на детето. Въз основа на акта е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на [фирма] на основание чл. 45, ал. 12 от Закона за закрила на детето.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че при съставянето на АУАН и при издаване на наказателното постановление е допуснато нарушение на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изразяващо се в неточно и неясно описание на конкретното нарушение в съответствие със състава на вмененото административно нарушение по чл. 11а, ал. 1 от ЗЗДет. Като формално нарушение на изискванията за съдържание са изложени и доводи за непосочване на точната дата на извършване на нарушението – дали това е датата на излъчване на репортажа или датата, на която е следвало, но не е изискано съгласието на родителите на малолетното лице, както и за непосочване на конкретното място на извършване на нарушението – на територията на училището, на територията на цялата страна или по седалището на търговското дружество. Изложил е и доводи за наличието на маловажен случай съгласно чл. 28 от ЗАНН.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранично и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство. Установената в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд фактическа обстановка се възприема изцяло от настоящата инстанция.

Касационната инстанция напълно споделя решаващият извод на районния съд за

допуснато нарушение на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изразяващо се в неточно и неясно описание на конкретното нарушение в съответствие със състава на вмененото административно нарушение по чл. 11а, ал. 1 от ЗЗДет. Сочената за нарушена норма забранява разгласяването на сведения и данни за дете без съгласието на неговите родители или законни представители. В настоящия случай липсва конкретика относно възрастта на детето/децата, кои негови/техни данни са разпространени, както и точно по какъв начин е извършено разпространението на данните – чрез репортаж по телевизията или чрез репортаж, публикуван на интернет сайта на дружеството.

Касационната инстанция напълно споделя и изводите на Софийския районен съд за непосочване на точната дата на извършване на нарушението – дали това е датата на излъчване на репортажа или датата, на която е следвало, но не е изискано съгласието на родителите на малолетното лице, както и за непосочване на конкретното място на извършване на нарушението - на територията на училището, на територията на цялата страна или по седалището на търговското дружество.

С оглед липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че спрямо обжалваното решение не са налице касационните основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК, които да налагат неговата отмяна.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова – ДВ бр. 94 от 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на пълномощника на ответника на същия се дължи присъждане на претендираните разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.0.2020 г., постановено по НАХД № 7244/2018 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенцията за закрила на детето да заплати на [фирма], ЕИК [ЕГН] разноски по делото в размер на 80 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.